

Dosarul nr. 2ra-412/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. C. Roșca)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Bulgac, Gr. Dașchevici, A. Panov)

Î N C H E I E R E

20 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Eugeniu Negrescu, reprezentat de avocatul Vadim Marchitan,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Eugeniu Negrescu împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Lima”, intervenient accesoriu Agenția pentru Protecția Consumatorului și Supravegherea Pieții cu privire la rezilierea contractului de antrepriză, repararea prejudiciului material și moral, încasarea penalității de întârziere, precum și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 31 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către avocatul Vadim Marchitan în interesele lui Eugeniu Negrescu și s-a menținut hotărârea din 4 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a ț ă :

La 10 iunie 2013, Eugeniu Negrescu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Lima”, intervenient accesoriu Agenția pentru Protecția Consumatorului și Supravegherea Pieții cu privire la rezilierea contractului de antrepriză, repararea prejudiciului material și moral, încasarea penalității de întârziere, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 15 noiembrie 2008 a încheiat cu Societatea cu Răspundere Limitată ”Lima” contractul de antrepriză nr.15/2008. În baza contractului dat, reclamantul în calitate de beneficiar a achitat suma de 5 320 de Euro în contul Societății cu Răspundere Limitată „Lima”, în calitate de antreprenor pentru efectuarea lucrărilor de confecționare a geamurilor, ușilor și vitraliilor la casa amplasată în mun. Chișinău, orașul xxxxx.

Reclamantul a menționat că, antreprenorul în baza pct. 5.1 lit. d) din contract, s-a obligat să asigure garanția pentru 60 luni de la data recepției lucrărilor, termen în care să remedieze fără plată eventualele vicii care cad în sarcina sa.

A specificat că, peste câteva luni după montare, în procesul exploatării, a observat că, geamurile și ușile montate au deformări arcuite a profilului, cauciucurile

necalitative, mecanismele de închidere/deschidere nu funcționează normal, nu se închid ermetic, suieră vântul prin ele și multe alte defecte. Astfel că, pe parcursul anilor 2009-2011, a chemat de mai multe ori meșterii din cadrul Societății cu Răspundere Limitată „Lima” pentru a remedia situația. În luna aprilie a anului 2012, de la Societatea cu Răspundere Limitată „Lima” s-a prezentat un lucrător, care a stabilit defectele geamurilor, ușilor, vitraliilor. La fel, meșterul a informat reclamantul precum că, atunci când va apărea profil pentru a repara defectele geamurilor și ușilor, îl va informa. Ulterior, la data de 22 aprilie 2013, s-au prezentat reprezentanții Societății cu Răspundere Limitată „Lima”, care au verificat starea produselor și au constatat că, acestea au defecte, iar, unele nu pot fi reparate și au informat reclamantul că, remediarea lor la moment nu poate fi efectuată, sub pretextul că, la depozit nu sunt așa materiale.

Reclamantul a precizat că, viciile bunurilor au fost constatate prin concluziile raportului de constatare tehnico-științifică nr.177 din 3 decembrie 2013, cât și prin cele din raportul de expertiză judiciară din 10 iulie 2017, în conținutul cărora se indică despre faptul că, calitatea articolelor din profile PVC (geamuri, vitralii), confecționate și montate de către Societatea cu Răspundere Limitată „Lima”, nu corespund cerințelor tehnice, standartelor și normelor în vigoare. Totodată, defectele la aceste din urmă articole au fost produse în perioada de la montare. Prin urmare, geamurile nu pot fi exploatate în continuare.

În continuare, a relatat că, la 28 martie 2013, prin corespondența poștală a expediat Societății cu Răspundere Limitată „Lima” cerere prealabilă, prin care a solicitat soluționarea problemei necalității geamurilor și repararea prejudiciului moral.

Eugeniu Negrescu a afirmat că, prin procesul-verbal cu privire la contravenție din 29 iulie 2013 și prescripția de înlăturare a defectelor, Agenția pentru Protecția Consumatorilor a constatat încălcarea prevederilor art. 18 din Legea privind protecția consumatorilor, obligând Societatea cu Răspundere Limitată „Lima” să înlătore neajunsurile indicate în reclamația expediată. Iar, prin decizia din 18 septembrie 2013, Agenția pentru Protecția Consumatorilor a decis sancționarea pârâtului în temeiul art. 278 alin.(2) Cod contravențional, decizie care a fost menținută prin hotărârile instanțelor de judecată din 3 iunie 2014 și respectiv din 11 august 2014.

A mai adăugat că, comercializarea de către Societatea cu Răspundere Limitată „Lima” a unor produse defectuoase și neexecutarea obligațiilor prevăzute în scrisoarea de garanție constituie neexecutare esențială a obligațiilor, situație prevăzută de art. 735 Cod civil. Astfel că, în temeiul art. 738 Cod civil, în cazul exercitării dreptului de rezoluțiune, contractul încetează și părțile sunt eliberate de obligația de a presta, trebuind să restituie prestațiile executate și veniturile realizate.

Reclamantul a invocat că pornind de la suma încasată de către Societatea cu Răspundere Limitată „Lima” în mărime de 5 320 de Euro și coroborată prin prisma art. 32 din Legea privind protecția consumatorilor, de la data de 28 martie 2013 și până la data de 11 iunie 2013 s-a format suma penalității de întârziere în mărime de 19 550 de Euro, calculată în cotă procentuală de 5 % din suma contractului pentru o perioadă de întârziere de 76 de zile.

În opinia reclamantului, compensarea prejudiciului moral în mărime de 15 000 de lei justifică emoțiile negative, stresul și sănătatea sa și a familiei sale, care au fost supuși în mod continuu, timp de 10 ani.

În urma concretizării cerințelor, Eugeniu Negrescu a solicitat rezilierea contractului de antrepriză nr. 15/2008 din 15 noiembrie 2008, restituirea sumei de 5 320 de Euro, cu titlu de cost al contractului sus-menționat, încasarea sumei de 19 550 de Euro cu titlu de penalitate de întârziere, a sumei de 15 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată sub forma asistenței juridice în mărime de 3 500 de lei.

Prin hotărârea din 4 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost respinsă ca fiind neîntemeiată acțiunea depusă de către Eugeniu Negrescu.

Prin decizia din 31 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către avocatul Vadim Marchitan în interesele lui Eugeniu Negrescu și s-a menținut hotărârea din 4 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanțele ierarhic inferioare au reținut că, în cadrul dezbaterilor judiciare, ambele părți au confirmat și nu au contestat faptul, că lucrările de antrepriză au fost executate în volumul stipulat în contract și recepționate în luna decembrie 2008 și că pentru aceste lucrări a fost achitată suma de 5 320 de Euro.

Instanțele de judecată au notat că în cadrul examinării cauzei a fost numită efectuarea expertizei tehnice în construcții în vederea verificării calității lucrărilor de antrepriză efectuate de către Societatea cu Răspundere Limitată „Lima”, care s-a soldat cu întocmirea de către experții Centrului Național de Expertize Judiciare a raportului de expertiză judiciară nr. 428 din 10 iulie 2017. Conform concluziilor experților, articolele din profilele PVC (geamuri, uși) confecționate de Societatea cu Răspundere Limitată „Lima” montate la obiectivul din or. xxxxx, nu corespund cerințelor tehnice, standardelor și normativelor în vigoare, acestea au defecte.

Instanțele inferioare însă au apreciat critic concluziile experților din raport, or, acestea nu conțin nici o argumentare amplă științifică din care considerente toate articolele din PVC executate de Societatea cu Răspundere Limitată „Lima” nu sunt conforme și ar avea defecte încă pînă la montare, or doar prin cercetarea vizuală, care a avut loc peste 9 ani de la montare, fără careva încercări de laborator sau studii mai aprofundate, concluziile experților nu pot fi luate în considerare la adoptarea soluției. În afară de aceasta, din conținutul planșei foto anexă la raportul de expertiză, rezultă că au fost cercetate doar 2 sau 3 ferestre și 2 uși, pe cînd Societatea cu Răspundere Limitată „Lima” a executat lucrări de confecționare și montarea a construcțiilor din PVC la locuința reclamantului, în număr de 26 de geamuri; 2 uși balcon; 26 de scurgeri; 26 de pervazuri, 23 de plase și 2 uși intrare în valoare de 5 320 de Euro. Astfel, experții nu s-au expus referitor la calitatea a 26 de scurgeri, 26 de pervazuri și 23 de plase și nu au întocmit acte de neconformitate pentru fiecare articol în parte.

Instanțele de judecată au conchis că nu este clar cum este posibil de a stabili faptul că careva defecte au fost produse în perioada de pînă la montare sau după, examinînd doar vizual construcțiile, fără a folosi echipament specializat, mai ales în cazul în care de la data montării au expirat mai mult de 9 ani.

Astfel, au constatat că, concluziile experților conținute în raportul de expertiză nr. 428 din 10 iulie 2017 sunt nemotivate, lipsește metodologia și însăși argumentarea științifică, cum au ajuns experții la astfel de concluzii, or, doar cercetarea vizuală în astfel de cazuri este insuficientă.

Instanțele ierarhic inferioare au menționat că, în eventualitatea admiterii acțiunii în sensul solicitat, adică rezilierea contractului cu restituirea contravalorii integrale a articolelor din PVC, reclamantul Negrescu Eugeniu s-ar îmbogăți fără just temei, ceea

ce este inadmisibil, or ultimul, în situația creată nu este îndreptățit să solicite restituirea integrală a contravalorii articolelor din PVC confecționate și montate de Societatea cu Răspundere Limitată „Lima”, atîta timp cît noul coproprietar nu are careva pretenții la calitatea lor și le exploatează în continuare.

Instanțele de judecată au stabilit în cadrul ședințelor de judecată că reclamantul Eugeniu Negrescu în continuare exploatează ușile și ferestrele confecționate de Societatea cu Răspundere Limitată „Lima”, fapt care a fost confirmat nemijlocit de acesta, ceea ce combate în mod desăvîrșit concluzia experților, precum că aceste geamuri și uși nu pot fi exploatate în continuare.

La data de 30 decembrie 2019, Eugeniu Negrescu, reprezentat de avocatul Vadim Marchitan a declarat recurs împotriva deciziei din 31 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea cererii de recurs a invocat că, constatările instanței de apel sunt fondate pe aprecierea arbitrară a probelor, or, la materialele cauzei au fost anexate mai multe reclamații și tentative de negocieri între părți privind defectele produselor din PVC. Reclamația din 1 martie 2013 a fost înaintată oficial după epuizarea tuturor căilor de reglementare amiabilă a conflictului.

A menționat că, instanța ierarhic inferioară nu a apreciat ca probă raportul nr. 177 din 3 decembrie 2013, a considerat ca fiind efectuat în afara procesului civil, însă Legea cu privire la protecția consumatorului recunoaște raportul de expertiză extrajudiciar drept probă în relațiile ce țin de protecția consumatorilor.

A mai declarat că, concluziile din raportul de expertiză nr. 428 din 10 iulie 2017 nu au fost combătute până în prezent, iar neclaritățile apreciate de către instanța de apel nu au suport probant și juridic, iar netemeinicia concluziilor din raport urmau a fi demonstrată în ordinea art. 29 din Legea nr. 68 din 14 aprilie 2016 privind expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, adică prin numirea unei expertize judiciare repetate, ceea ce la materialele cauzei nu există.

A explicat că, instanța de apel nu a aplicat prevederile art. 1, 10 alin. (4), 12 alin. (3) din Legea nr. 105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor. De asemenea, a omis să aplice dispozițiile art. 735 din Cod civil coroborat cu art. 13 din Legea nr. 105 din 13 martie 2003, apreciind și arbitrar probele anexate.

A relatat că, motivarea deciziei contestate este contradictorie, pe de o parte instanța de apel recunoaște că pârâtul/intimatul a fost sancționat în temeiul art. 287 alin. (2) Cod contravențional, însă indică că acest fapt nu poate servi temei de încasarea a penalității enorme și nejustificată.

A specificat că, decizia este vădit arbitrară, deoarece instanța de apel urma să aplice direct prevederile art. 123 alin. (5) Cod de procedură civilă coroborat cu art. 27 din Legea nr. 105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor și să încaseze penalitatea solicitată.

A susținut că, decizia instanței de apel nu este motivată, este ilegală și vădit arbitrară, ceea ce a dus la încălcarea drepturilor sale de a beneficia de un proces echitabil prevăzut de art. 6 par. 1 CEDO și încălcarea art. 1 Protocolul 1 CEDO.

Prin referința depusă la 27 februarie 2020 Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței a solicitat admiterea cererii de recurs, cu casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Alte referințe nu au parvenit.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Completul reține că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțat la 31 octombrie 2019, iar cererea de recurs a fost depusă la 30 decembrie 2019.

Prin urmare, completul consideră recursul declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Eugeniu Negrescu, reprezentat de avocatul Vadim Marchitan, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Eugeniu Negrescu, reprezentat de avocatul Vadim Marchitan nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de

apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de către Eugeniu Negrescu, reprezentat de avocatul Vadim Marchitan urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Eugeniu Negrescu, reprezentat de avocatul Vadim Marchitan.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Galina Stratulat

Nicolae Craiu